

MARATOI DESBERDIN BAT

Bazen behin Lia izeneko neska eder bat. Lia Nafarroako herri polit batean bizi zen, Altsasun.

Lia Altsasuko euskaltegira joaten zen euskara ikastera. Egun batean euskaltegian zegoenean, zarata handi bat entzun zuen eta klasetik atera zen. Atea ireki zuenean ikaragarrizko estropezo bat eman zuen eta lurrera erori zen. Zorabiatuta geratu zen, baina lurrean botata zegoenean itzal handi disdiratsu bat ikusi zuen. Han zegoen irakasle bat...Liak bere begi politak ireki zituenean Ekaitzen besoetan aurkitu zen, Ekaitz tipo alaia zen, pixka bat salseroa eta ondo dotatutako mutila.

-Zer gertatzen zaizu? – esan zion Ekaitzek

-Zer gertatu zait? – erantzun zuen Liak

-Ez dakit zer gertatu zaizun, zure begiak disdiratzen ari dira –

Liak ezin zuen bere harridura aurpegia kendu. Bapatean biak hitzik gabe gelditu ziren, oso arraroa zen egoera, euskaltegian bakarrik zeudela iruditzen zitzaien. Ez zuten inor ikusten . Bakarrik Ekaitz eta Lia, hutsune handi batean bezala. Neskatxa, oso pozik zegoen Ekaitzen besoetan baina horrek ez zuen asko iraun. Orduan neskak musu handi bat emateko gogoia sentitu zuen eta Liak arnasa hartu zuen, baina Ekaitze aurreratu eta musu handi bat eman zion neskari.

Lia oso gorri eta pozik zegoen lurrean, baina bera esnatzeko modurik oberena zela pentsatu zuen. Ekaitzek oso dotorea zelakoan etxeraino lagundu zion Liari. Bidean Altsasuko marikuxkuxera guztiekin topo egin zuten, baina beraiei ez zitzaien inporta, beraiek oso pozik jarraitu zuten aurrera.

Iortiako plazatik pasatzen zirenean kartel bat ikusi zuten horman, laburmetraia lehiaketari buruz. Biak geratu ziren kartelari begira eta bigarren musua ailegatu zen. Haiek aldiro gustorago sentitzen ziren eta Ekaitzek eskua Liaren ipurdira eraman zuen.

Eukenik guztia ikusi zuen bere leihotik. Eukeni aek-ko ikasle bat zen, horregatik ezagutu zituen haiek biak eta txistu egin zien. Haiek korrika hasi ziren Liaren etxera iritsi ziren arte, erdi lotsatuta eta erdi beldurtuta.

Atarira iritsi zirenean nekatuta zeuden. Eskaileretan eseri ziren pixka bat eta hirugarren musua iritsi zen. Ekaitzen eskuak olagarro bi bezala ziren eta Lia laztandu eta laztandu hasi zen. Bapatean Liak zarata bat entzun zuen, eta Ekaitzek esan zion:

-Ez zaitez kezkatu, nire praken kremaileira da

Eta berehala ikusi ahal zuen 40cm-ko zakila. Momentu hartan sartu ziren kontadorearen gelan. Hemen hasi zuten maratokia. Eukeni kuxkuxeroak, jarraitu zituen ateraino eta barrura sartu zen. Eukenik ez zuen sinesten ikusten ari zena, baina laister gehitu zen sexu-maratoira. Hasieran Lia nahiko galduta sentitzen zen baina laister erlaxatu zen.

Lia oso pozik sentitzen zen bi makilekin eskuetan. Jolastu eta jolastu bi makilekin, Ekaitz orgasmora azkar ailegatu zen arte. Orduan Liak Eukenirekin jarraitu zuen eta Ekaitz oso triste sentitzen zen. Eukeni eta Lia igurtzi eta igurtzi orgasmora iritsi arte. Ordurako Ekaitz berrindartuta zegoen eta berriro hurbildu zen Liarengana. Lia nekatuta sentitzen zen baina makila osoa ikusi zuenean gori-gori jarri zen eta jolasten jarraitu zuten goizeko bostak arte.

Hurrengo egunean, Ekaitz eta Lia euskaltegian topatu ziren. Biak lotsa lotsa eginda zeuden. klasean egon bitartean Lia komunera joan zen eta Ekaitz fotokopiak egiten ari zen eta Lia komunean zegoela konturatu zen.

Mutilak erabaki zuen bere zakilari fotokopia bat ateratzea, komuneko ate azpitik sartu zuen fotokopia. Liak hartu zuen, eta nota batekin bueltatu zion fotokopia: "Itsaron klase bukatu arte" .

Ondoren Lia bakarrik geratu zen klasean eta segundu gutxitan Ekaitzek gelako atea jo zuen. Lia mahai gainean biluzik zegoen eta hura ikusi orduko Ekaitzen begiak haunditu egin ziren baita bere makila ere. Ekaitzen zakila laister ailegatu zen Liaren hankartera eta biak oihuka hasi ziren otsoak bezala.

Bapatean Lia orgasmora heltzarekin batera esnatu egin zen, eta euskaltegi osoa bere inguruan zegoen, Ekaitz baita ere. Liak amestu edo desio izandakoa ze hura guztia.

Egileak: Noelia Martin
Maribi Martinez de Albeniz
Miguel Angel Leal